

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4

гр. София , 04.02.2021 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на четвърти февруари,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. Димитър А. Фикийн
Членове: полк. Свилен Р. Александров
полк. Румен Л. Петков

като разгледа докладваното от полк. Свилен Р. Александров Въззивно частно
наказателно дело № 20216000600003 по описа за 2021 година

образувано по жалба от адвокат П.Й.Г. от САК, в качеството му на защитник на осъдения
Х.М.М. от Затвора гр. София, срещу определение от 19.01.2021 г. по НЧД № 210/2020 г. по
описа на Софийския военен съд.

Производството е по реда на чл. 440, ал. 2 НПК.

С горното определение състав на Софийския военен съд /СВС/ е оставил без уважение
молбата на осъдения Х.М. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на
неизтърпяната част от наложеното му с Определение № 64/12.12.2016 г. по ЧНД №
0268/2016 г. по описа на Софийския военен съд на основание чл. 25, вр. чл. 24 НК общо
наказание в размер на тринадесет години „Лишаване от свобода“ по НОХД № 17115/2011 г.
по описа на СРС; по НОХД № 6346/2012 г. по описа на СРС и по НОХД № 0195/2013 г. по
описа на СВС.

В жалбата се правят доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното
определение. Сочи се, че: осъденият М. е задържан на пети февруари 2013 г. и до този
момент изтърпява наложеното му наказание „Лишаване от свобода“; от събраните по
делото доказателства и от становището на началника на СЦЗ е видно, че са налице
формалните предпоставки за условното му освобождаване, като същият е изтърпял повече
от половината от своето наказание; М. осъзнато приема наложените му ограничения, има
положителна промяна в зоните на умения, на мислене, начин на живот и обкръжение; у него
са налице изградени трудови навици и умения; същият е с почти постоянна трудова заетост;
има подчертано добро ниво на дисциплина, съвестно и отговорно отношение към
възложените задачи; проявява сътрудничество при провеждане на социални и възпитателни
мероприятия, за което е награждаван многократно; избран е с 35 гласа за кмет на 5-та група

към СЦЗ, което доказва, че качествата му са оценени не само от затворническата администрация, а и от другите лишени от свобода, с които търпи заедно наказанието си; има добри характеристични данни, добро поведение и към настоящия момент няма наложени дисциплинарни наказания; поддържа актуален социален контакт; получава подкрепа от близките си и страда, че не може да се вижда и да се грижи за трите си деца, които живеят при крайно тежки битови условия; завършил е основното си образование при престоя си в затворническото заведение, което доказва осъзнатата му необходимост от поправянето и подготовката за времето след освобождаването му; около коледните празници е бил пуснат за 12 часа в отпуск; вече е в ход процедурата за промяна на режима му в „лек“ след подадена от него молба.

Иска се отмяна на постановеното определение и уважаване молбата на осъдения Х.М. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наложеното му по ЧНД № 0268/2016 г. по описа на Софийския военен съд общо наказание „Лишаване от свобода“, заедно с всички произтичащи от това законови последици.

Срещу определението на СВС, на 01.02.2012 г. в деловодството на СВС е постъпила и жалба от осъдения Х.М.М.. В нея той изразява несъгласие с отказа на съда да остави без уважение молбата му за предсрочно условно освобождаване. Изтъкват се съображения, че е изпълнил изцяло Плана на присъдата, тъй като от 12.12.2019 г. е на „общ режим“. Сочи се, че не е наказван, с постоянна трудова заетост, многократно е награждаван. Стриктно спазва Правилника за вътрешен ред и дисциплина. Счита, че с поведението си е изпълнил изискванията на чл. 439 НПК. Единствено поради недобрата работа на администрацията все още не е на „лек“ режим. Иска се отмяна на определението и постановяване на ново, с което да се допусне предсрочното му освобождаване.

Обжалваното определение е постановено в открито съдебно заседание на 19.01.2021 г., с участието на жалбоподателя, който изрично е бил уведомен за срока на обжалване на акта. Седмодневният срок за обжалване е изтекъл на 26.01.2021 г. Видно от приложения към жалбата плик, същата е изпратена от М. не чрез Затвора София, а по пощата с клеймо от 27.01.2021 г., с адресат - „Чрез подп. Лидия Евлогиева Председател по ЧНД № 210 по описа за 2020 г. на Софийски военен съд до Апелативен военен съд София“. Нито в жалбата, нито на пощенския плик са налице каквито и да е данни, че жалбата е постъпвала в администрацията на затвора София. С оглед горното, настоящият състав намира, че не са налице предпоставките за нейното разглеждане, тъй като е недопустима като просрочена, поради което следва да бъде оставена без разглеждане.

За да се произнесе Военно - апелативният съд съобрази следното:

Жалбата от адвокат Г. е подадена в законовия срок и е процесуално допустима.

С определение № 64/12.12.2016 г. по ЧНД № 0268/2016 г. по описа на Софийския военен съд, влязло в сила на 24.04.2017 г., от общо определеното наказание от тринадесет години „Лишаване от свобода“, на осъдения гр.л. Х.М. са приспаднати 10 месеца и 17 дни „Лишаване от свобода“, наложени му по НОХД № 17115/2011 г. и НОХД № 6346/2012 г. по описа на СРС. На основание чл. 68, ал. 1 НК е постановено той да изтърпи отделно и наказанието от една година „Лишаване от свобода“, наложено му по НОХД № 4248/2009 г. по описа на СРС. На основание чл. 59, ал. 1 и 2 НК е приспаднато времето от 14.12.2013 г. до 22.06.2016 г., през което той е бил задържан по НОХД № 0195/2013 г. по описа на СВС. От 12.02.2013 г. Х.М. е постъпил в затвора - София за изтърпяване на наказания „Лишаване от свобода“ по различни присъди. Наказанието от една година „Лишаване от свобода“ по НОХД 4248/2009 г. по описа на СРС е изтърпял на 24.03.2017 г. и от тази дата и към момента изтърпява наказание от тринадесет години „Лишаване от свобода“, определени му с Определение № 64/12.12.2016 г. по ЧНД № 0268/2016 г. по описа на СВС. От приложената на л. 24 ЧНД № 210/20г. Справка с рег. № 335/19.01.2021 г. е видно, че към 19.01.2021 г. М. е изтърпял от това наказание 7 (седем) години, 2 (два) месеца и 10 (десет) дни, с ОСТАТЪК от 4 (четири) години, 5 (пет) месеца и 29 (двадесет и девет) дни.

След като обсъди доводите в жалбата и в съответствие с чл. 345 НПК провери изцяло правилността на атакуваното определение, настоящият състав намира, че същото е законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено по следните съображения:

Изложените от защитника в жалбата доводи всъщност изцяло и точно преповтарят съдържанието на пледоарията на адвокат Г. в съдебното заседание пред Софийския военен съд и са отчетени от съда при вземане на решението да остави искането без уважение.

Мотивите за решението на основния съд са изведени чрез внимателен анализ на приложените по делото писмени доказателства и се споделят изцяло от въззивния съд. Първоинстанционният съдебен състав се е запознал със затворническото досие на осъдения М. и с всички останали, приложени по делото писмени доказателства и е извършил цялостна и обобщена преценка за наличието на визираните в чл. 70, ал. 1 НК предпоставки. Съдът изчерпателно и последователно е очертал кръга от обстоятелства, въз основа на които е формирал крайният си решаващ извод за неоснователността на направеното искане.

Правилно е прието, че осъденият е изтърпял фактически повече от една втора от наложеното му наказание, с което е изпълнена една от обективните предпоставки на чл. 70 ал. 1 НК, даваща му право да иска предсрочно освобождаване. Законосъобразен е и доводът, че все още не е изпълнена втората предпоставка на закона - осъденият да е дал доказателства за своето поправяне.

След задълбочен анализ на затворническото досие на М. и изготвения от Затвора София на основание чл. 70 НК и чл. 437, ал. 2 НПК Доклад, който се поддържа от представителя на

началника на затвора в съдебно заседание пред основния съд, се установява, че не са налице доказателства, сочещи на трайна положителна промяна у М..

Основният съд обосновава се е позовал на отразеното в доклада за личността на Х.М.. В доклада рискът от вреди за обществото е определен като среден в условията на местата за лишаване от свобода. Правилно е отчетена и оценката на риска от рецидив, който в момента е в размер на 52 т. и остава около средната стойност. Този факт сочи, че корекционният процес при Х.М. не е приключил, както и че при личността му все още има риск от последващо престъпно поведение при евентуалното му излизане на свобода. Въпреки отразените в Доклада положителни промени в някои от зоните, основателно е кредитирано посоченото в него, че не са налице достатъчно доказателства за поправянето и превъзпитанието на осъдения - зони начин на живот и обкръжение и умения за мислене остават гранични, като продължават да бъдат обект на наблюдение и корекция от компетентните органи; както и че към момента не е приключила и корекционната работа, поради това, че заложените в индивидуалния план на присъдата цели и задачи се изпълняват, но не са изпълнени в тяхната цялост.

Заявеното, че М. е подал молба до началника на затвора за промяна на режима му в „лек“ не означава, че същият задължително ще бъде променен. Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 и 5 ЗИНЗС промяната на режима в по – лек **може** да стане след преценка на началника на затвора и с негова заповед, каквато към момента на съществува.

В мотивите си съдът е обсъдил семейното положение на молителя и правилно е стигнал до извода, че посочените обстоятелства не са изключителни причини от семеен характер, тъй като същият има близки, които могат да полагат грижи за децата и семейството му; както и че същите не могат да бъдат противопоставени на отчетен и все още продължаващ среден риск от рецидив за обществото.

Ето защо, на база коментираните данни, решаващият съд законосъобразно е приел, че макар и формално да са изпълнени част от предпоставките, визирани в закона, а именно - за изтърпяване на съответното време от наказанието, то по отношение на поправителния ефект се налага извод, че корекционното и възпитателното въздействие спрямо М. следва да продължи, доколкото не са постигнати в цялост целите и задачите на индивидуалния план за изпълнение на наказанието, свързани с промяна на поведението и мисленето на лишения от свобода.

Обстоятелствата, че същият не е наказван за допуснати нарушения по реда на ЗИНЗС и че многократно е награждаван и се отнася с уважение към служителите на затвора, сочат на дължимо поведение към съответните правила, които задължително следва да се спазват с оглед мястото на изтърпяване на наказанието. Това обаче не означава, че той се е поправил до такава степен, за да се приеме, че корекционният процес при него е завършил изцяло, а оттам да се направи и изводът, че по-нататъшният му престой в мястото за лишаване от свобода е безпредметен. Доброто поведение в затвора, участието в трудови мероприятия и

липсата на нарушения на реда трябва да са правило при изпълнение на наказанието, а не изключение, водещо задължително до бонус под формата на предсрочно освобождаване.

Не на последно място следва да се подчертае, че основната роля на института на предсрочното освобождаване освен за генералната превенция има изключително важно възпитателно и превантивно значение и спрямо другите осъдени лица, защото въздейства чрез самия факт на освобождаването на осъдения преди изтичането на срока на наказанието.

Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че атакуваното определение на Софийския военен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а подадената жалба оставена без уважение.

Ето защо, на основание чл. 440, ал. 2, вр. чл. 345, ал. 1 НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 19.01.2021 г. по ЧНД № 210/2020 г. по описа на Софийския военен съд, с което молбата на лишения от свобода гр. л. Х. М. М., ЕГН ***** – изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора София, за условно предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание "Лишаване от свобода" по ЧНД № 0268/2016 по описа на Софийския военен съд е оставена без уважение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на осъдения Х. М. М. срещу същото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____